

Lucrarea terminată a lui Hristos

Versete călăuzitoare: 1 Ioan 5.10; Efeseni 1.7; 2 Corinteni 5.18

1 Ioan 4.10: ... He loved us and sent His Son to be the *propitiation* for our sins (... că El ne-a iubit și L-a trimis pe Fiul Său ca *ispășire* pentru păcatele noastre).

Efeseni 1.7: In Him we have *redemption* through His blood (... în El avem *răscumpărarea* prin sângele Lui).

2 Corinteni 5.18: Now all these things are from God, who *reconciled* us to Himself through Christ (Și toate sunt de la Dumnezeu care ne-a *împăcat* cu Sine prin Isus Hristos).

Introducere

Mulți creștini se tem să se ocupe sistematic cu învățătura biblică. Este suficient să amintești cuvinte cum ar fi teologie, hristologie, pneumatologie, antropologie, eclesiologie, escatologie și alte fraze greu de exprimat, pentru a speria pe cineva. Și este de la sine înțeles că credința „ce-prieten-bun-este-Isus-al-nostru” este tot ceea ce ai nevoie ca și credincios. De ce ar trebui să-ți produci dureri de cap cu această hrană grea?

Dintr-un motiv bine întemeiat! Învățătura este conform definiției tot ce învață Biblia, și este extrem de important pentru un credincios în creștere să știe ce învață Biblia. Să cunoști pe Domnul Isus ca Salvator și Prieten al nostru, este minunat, dar este mult mai mult de învățat cu privire la viața nouă în Hristos. Dumnezeu dorește ca noi să știm ce ne-a revelat El în Cuvântul Său despre Biserică, despre îngeri, despre cer și iad, despre lucrurile viitoare, despre căsnicie și familie și multe alte lucruri. De aceea El ne-a dat Biblia, care este mult mai cuprinzătoare decât un pamflet! Nu te lăsa speriat de cuvinte mari! Acestea sunt numai un fel formal de a categorisi ceea ce învață Biblia despre Dumnezeu (teologie), despre Hristos (hristologie), despre Duhul Sfânt (pneumatologie), despre om (antropologie), despre mântuire (soteriologie), despre Biserică (eclesiologie), despre viitor (escatologie) și așa mai departe.

Este într-adevăr așa, că studiul învățăturii înaintează uneori greoi, deoarece în unele locuri este foarte greu. Rămâi însă la studiu, căci dacă ajungi să înțelegi tot mai mult ceea ce Dumnezeu a revelat în Sfânta Scriptură, aceasta înseamnă să cunoști mai mult pe Dumnezeu Însuși.

Lucrarea terminată a lui Hristos este un domeniu al învățăturii, care deseori este greșit înțeleasă de mulți creștini, sau este înțeleasă numai parțial. Formal în subdomeniul soteriologiei se ajunge la această temă, deci la ceea ce Scriptura spune despre mântuire. Biblia învață că salvarea (mântuirea) omenirii de consecințele păcatului este în aceeași măsură gratuită și scumpă. Pe de o parte mântuirea este un dar pentru fiecare care prin credință se încredințează Domnului Isus Hristos ca Mântuitor al lui. Dar pe de altă parte mântuirea este o

chestiune foarte scumpă, căci ea a necesitat moartea Fiului lui Dumnezeu. Acest aspect al mântuirii se referă la lucrarea terminată a lui Hristos (vezi Ioan 19.30). Nu este nașterea minunată a lui Hristos și nici viața desăvârșită a lui Hristos, care se văd în principal în aceasta. Lucrarea terminată a lui Hristos se referă în primul rând la moartea Sa pe cruce. Acesta este locul unde a fost purtată judecata lui Dumnezeu asupra păcatelor noastre de către Hristos, care a devenit Locțiitorul nostru, pentru ca să devină Mântuitorul nostru. Isus nu a fost Mântuitorul nostru înainte ca El să sufere pe cruce pentru păcatele noastre și să moară pentru ele.

Noul Testament folosește trei cuvinte cheie, ca să descrie lucrarea terminată a lui Hristos: ispășire, răscumpărare și împăcare. Încearcă o definiție a acestor cuvinte, ca să vezi dacă ai înțeles corect ce învață Biblia despre lucrarea terminată a lui Hristos. Nu este ușor, nu-i așa?

Ispășirea

Deci, să începem cu ispășirea. Iată unele locuri din Noul Testament, unde se folosește cuvântul acesta: Romani 3.25; Evrei 2.17; 1 Ioan 2.2; 4.10.

Cuvântul „ispășire” vine din limba greacă (limba în care a fost scris Noul Testament) și înseamnă în principal: „să satisfaci mânia printr-o jertfă”. Grecii vechi păgâni foloseau acest cuvânt atunci când vorbeau despre împlânzirea zeilor lor sau când trebuiau să facă ceva pentru a obține favoarea zeilor. Desigur aceste idei nu se găsesc în Biblie. Dumnezeu nu este un Dumnezeu setos de sânge, care are nevoie să fie împlânzit! Ideea de a calma un dumnezeu dornic de răzbunare este total străină Scripturii.

Biblia învață, că Dumnezeu este dragoste și dorește părtașia cu omul. Însă Dumnezeu este și sfânt și drept. De aceea El nu poate simplu să măture zâmbind păcatul sub mochetă și să spună: „tinerii sunt tineri, n-ai ce face”. Într-adevăr Biblia învață că Dumnezeu este mânios și că această mânie este îndreptată direct împotriva păcatului (vezi Romani 1.8). Și Legea dreaptă a lui Dumnezeu în acest univers moral, pe care El l-a creat, cere ca plata păcatului să fie moartea (Romani 6.23). Înainte ca harul lui Dumnezeu să se poată extinde până la oameni, trebuia făcut ceva, ca să înlătore din cale blocada păcatului și totodată să satisfacă cerințele drepte ale lui Dumnezeu față de păcat.

Fără îndoială omul este în privința aceasta neputincios. Problema nu poate deveni rezolvare! Și în privința aceasta nu este nimic, pe care omul ar putea să-l facă de la sine, pentru ca prin aceasta Dumnezeu să găsească plăcere în el. Și în privința aceasta în Noul Testament nu se face nici măcar aluzie la ideea păgână, că se face ceva religios pentru a obține favoarea zeilor. Dumnezeu îl favorizează deja pe om, așa cum spune clar Ioan 3.16. Dar mai întâi trebuie clarificată întrebarea referitoare la mânia lui Dumnezeu și judecata asupra păcatului, și bariera păcatului omului trebuie luată din cale, înainte să se poată oferi omului mântuirea. Aceasta are loc acolo unde Hristos este ispășire pentru păcatele noastre. Deoarece El a îndurat jertfirea de Sine și a suferit judecata dreaptă a lui Dumnezeu asupra păcatului, Hristos a murit nu numai să îndeparteze păcatul omului, ci El a satisfăcut sau a ispășit mânia lui Dumnezeu împotriva păcatului.

Răscumpărarea

Răscumpărarea este un alt aspect al lucrării terminate a lui Hristos. Pentru aceasta citește următoarele locuri din Noul Testament, care au a face cu răscumpărarea: Galateni 3.13; 4.5; Efeseni 1.7; Tit 2.14; 1 Petru 1.18,19 și 2 Petru 2.1. Acolo sunt diferite cuvinte grecești, care sunt traduse cu „a răscumpăra”. În timpul Noului Testament aceste cuvinte au fost folosite în mod deosebit în legătură cu sclavia. Luate împreună aceste cuvinte redau conceptul răscumpărării. A răscumpăra înseamnă „a răscumpăra din” și „a dezlega de pe piață, pentru a fi pus în libertate”. În legătură cu mântuirea, răscumpărarea se referă la lucrarea lui Hristos, care ne eliberează de jugul sclaviei păcatului cu toate lucrurile îngrozitoare legate de aceasta, și cu toate consecințele. Prin răscumpărare noi nu numai am fost cumpărați înapoi și eliberați de sclavia păcatului, ci noi am fost strămutați ca fii în familia lui Dumnezeu. Aceasta merge desigur un pas mai departe decât eliberarea.

De altfel cuvântul „adoption”, care se întâlnește în Galateni 4.5, nu se referă la adoptarea așa cum o cunoaștem noi în zilele noastre, ci mai degrabă la ceremonia de adoptare romană din zilele acelea. În acest procedeu familiar oficial un fiu adevărat a fost recunoscut ca unul care avea toate drepturile și privilegiile și demnitatea unui fiu devenit major. Ca păcătoși răscumpărați darul nostru este poziția noastră în familia lui Dumnezeu. Ce har! Chiar dacă noi nu am plătit argint sau aur (1 Petru 1.18), noi trebuie să ne amintim că prețul răscumpărării noastre era mare. Prețul pentru banii de răscumpărare era sângele prețios al lui Hristos. În Scriptură nu este nici o învățătură, care spune că banii de răscumpărare au fost plătiți lui satan, așa cum au propus unii. Această idee extinde prea mult fundalul târgului cu sclavi. Prețul banilor de răscumpărare era ceea ce cerea guvernarea dreaptă a lui Dumnezeu, ca să ne elibereze de urmările păcatului (Evrei 9.22). Ai mulțumit tu Domnului pentru prețul banilor de răscumpărare, pe care El a fost gata să-l plătească pentru tine?

Împăcarea

Împăcarea întregeste această privire întreită asupra lucrării terminate a lui Hristos. Ispășirea, care are a face cu mânia lui Dumnezeu, este latura „referitoare la Dumnezeu” a acestei lucrări. Răscumpărarea se ocupă cu sclavia noastră și închiderea noastră în păcat, și aceasta este latura „referitoare la păcat” a lucrării lui Hristos. Împăcarea este aspectul „referitor la om” al lucrării terminate a lui Hristos, deoarece ea se referă direct la părtășia cu Dumnezeu. Cuvântul împăcare este folosit în Romani 5.10; 2 Corinteni 5.18-20 și Coloseni 1.20-22. Înțelesul de bază al cuvântului „a împăca” din limba greacă este „a schimba în chip desăvârșit”. În referire la mântuire, împăcarea este actul prin care Dumnezeu aduce pe om în relație total schimbată cu Sine Însuși – din vrăjmășie, ostilitate și înstrăinare în prietenie, armonie și părtășie. Observă că împăcarea este un act unilateral al lui Dumnezeu față de om și nu include o solitudine reciprocă între Dumnezeu și om.

Nu este așa, că El renunță ceva și noi cedăm ceva, așa cum este în cazul unei împăcări într-o căsnicie. Trebuie să ne amintim că Dumnezeu nu trebuie să-Și schimbe părerea cu privire la noi sau ne iese în întâmpinare la jumătatea drumului. Noi suntem partea vinovată – lipsită de

dragoste, egoistă și vrăjmașă (vezi Coloseni 1.21). Noi trebuie să devenim desăvârșit schimbați, nu Dumnezeu.

O ilustrare minunată a ceea ce este împăcarea se poate vedea în pilda fiului risipitor, pe care Domnul nostru o povestește în Luca 15.11-32. Dacă fiul se căiește și recunoaște vina lui înaintea tatălui, atunci este adus înapoi într-o poziție de bucurie și armonie a părtașiei cu tatăl. Lui nu numai i s-a iertat și i s-a permis să vină înapoi acasă – el este numit bine venit în familie și primit cu brațele deschise și cu o sărbătoare! Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru funda galbenă! [În SUA fundele galbene (*yellow ribbons*) sunt simbolul solidarității cu persoana dispărută. Ele trebuie să arate, că oamenii, care au fost mult timp în împrejurări vitrege, sunt bine veniți. Adnotarea redacției.]

Lucrarea terminată a lui Hristos este universală în ceea ce privește domeniul ei de valabilitate. Dacă se privesc exact locuri din Scriptură ca cele din 1 Ioan 2.2; 2 Petru 2.1 și 2 Corinteni 5.19, se va vedea că moartea lui Hristos era suficientă să poarte grijă de păcatele lumii întregi – nelimitată în conținut și punere la dispoziție. Însă aceasta nu înseamnă că fiecare om este mântuit. Lucrarea terminată a lui Hristos este eficace numai pentru aceia care cred. Ca ilustrare se potrivește G.I. Bill of Rights: mijloace financiare „nelimitate” ale guvernului erau disponibile, așa că toate persoanele, pentru care era valabilă această lege, puteau primi intrare la universitate pe cheltuiala statului. Însă aceste plăți erau efective numai pentru aceia care s-au anunțat și au mers la universitate. Suficient și pus la dispoziție pentru toți, dar efectiv numai pentru unii. De aceea o mulțumire mare pentru lucrarea terminată a lui Hristos va veni dacă noi am înțeles mai mult ce înseamnă ispășirea, răscumpărarea și împăcarea. Ce binecuvântare pentru un creștin credincios în creștere să înțeleagă ce este lucrarea terminată a lui Hristos și după aceea să se odihnească în ea!

Titlul original: „The Finished Work of Christ”

Sursa: www.growingchristians.org